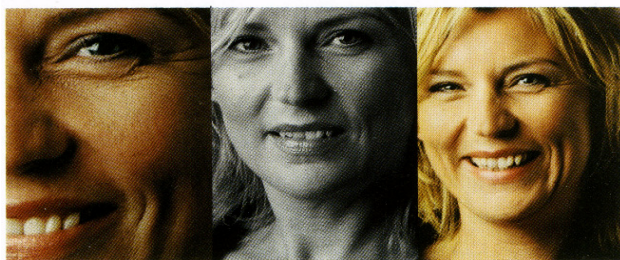

SASKIA noort

IN ELKE **LINDA**. EEN COLUMN VAN SASKIA NOORT, JOURNALISTE EN SCHRIJFSTER.

Onze ouders waren niet gestrest of pedagogisch, ze dansten met andere ouders en rookten en dronken heel veel bier

HIPPIEKIND

Ik ben een hippiekind. Kind van sesamkoekjes en klompen (au!), rattenkopjes en tuinbroeken, zelfgegoten kaarsen in accubakken en oranje placemats, wijde pijpen en vaders met snorren, gehaakte jurken en topless moeders, bloemetjesjurken en corduroy banken, sisal vloerbedekking vol vlooiën en baksteenbrood, perenstroop en kefir, de Stones, Janis Joplin en Joe Cocker. Van zondagmiddagen die overvloedig in zondagavonden, van ouders die dansten en dronken met andere ouders, verstopt onder bossen haar, terwijl wij kinderen dartelden door tuinen vol fluitenkruid en springbalsemien, met een stengel bleekselderij of wortel in de hand, of renden langs deloedlijn van de zee, naakt en niet ingeperkt door regels of tijden. We aten zelfgerookte makreel zo uit de folie en spoelden onze handen en gezichten in het zoute zeewater, waarna we verder gingen met het vangen van garnalen en de ouders, streeploos bruin verbrand, nieuwe flesjes bier openen en het vuur van de barbecue opstookten, tot de zon roodgloeiend onderging in de eindeloze zee en wij nog een keer mochten zwemmen temidden van de oplichtende algen, samen met de ouders, die net als wij steeds opnieuw verwonderd waren over de strepen licht die door het water trokken, jong en vrolijk en vrij. We hoefden niet uit zestig ijssoorten te kiezen. Het was een raket of een split. Het vermaak bestond uit garnalenvissen of een portemonnee aan een touwtje op de loopplank leggen en

snel wegtrekken als de argeloze voorbijganger hem wilde oprapen. Dagen, weken aaneen. We waren niet bang iets te missen op televisie, er was niets op televisie, behalve *Swiebertje* op zaterdagmiddag. En onze ouders maakten plezier, met elkaar, net zoals wij kinderen. Ze waren niet arm of rijk, gestrest of tobberig, pedagogisch verantwoord of verwaarlozend, ze waren gewoon en dronken bier, rookten sigaretten en niemand die daar iets van vond. We hoefden ook niet op tijd naar bed, of eten volgens de schijf van vijf, op logopedie of Gordoncursus, we hadden geen over- of ondergewicht, waren niet dyslectisch, hyperactief of hoogbegaafd, we waren gewoon kinderen die speelden in de vrije ruimte, de één een druktemaker en de ander een stille Willy en het kwam allemaal wel goed. Er waren moeders die ineens in de schuur gingen wonen met hun beste vriendin, en vaders die op de bank lagen met andere moeders. Er was van alles, maar wij wisten van niets en dat vonden we wel zo prettig. Later pas, veel later, toen de haren weer kort waren, de snorren en baarden afgeschoren, er ineens geld verdiend werd en weer verloren, toen de moeders schoudervullingen gingen dragen, en bordeauxrode lippenstift en de vaders dure rode wijn gingen drinken en daarover pochten en wij geen kinderen meer waren maar puber, toen pas bleek dat de hippietijd slechts een droom was, een veel te mooie, volstrekt onrealistische, maar wel heerlijke droom. •